

Plukovník v. v. doc. RNDr. Karel Čermín, CSc.

Vojenský geografický obzor. Sborník Geografické služby AČR
2010, č. 1

Příloha

Na úvod

~

Před pěti lety, v roce 2005 vyšel ve *Vojenském geografickém obzoru* příspěvek plukovníka v. v. Ing. Zdeňka Karase, CSc., při příležitosti devadesátých narozenin pana Karla Čermína. Součástí rukopisu příspěvku byl i *Seznam vědeckých a odborných prací doc. RNDr. Karla Čermína, CSc.* Byl uspořádán do pěti oddílů: 1. Původní vědecké práce, 2. Patenty a vynálezy, 3. Dokončené výzkumné problémy, 4. Odborné publikace, učebnice, příručky a konečně 5. Články v odborném tisku. Právě v posledním oddílu tvořily třetinu záznamů příspěvky pana Čermína do periodika *Typografia*, založeného v roce 1888 jako odborný a vzdělávací časopis českých polygrafů a typografů. Kontinuitu ve vydávání *Typografie* přerušily jen světové války a ... A v roce 1991 výpověď redakci z domu čp. 5 v Říčnické ulici v Praze, který se v restituci vrátil majitelům, nedostatek prostředků, jimiž by Typografická beseda hradila náklady na vydávání ve Státním nakladatelství technické literatury. V polovině roku 1996 se domluvil Ing. Vladislav Najbrt s několika dalšími nadšenci, založili Kolegium Typografie a v témže roce vydali tři čísla – jinými slovy: vydávání *Typografie* obnovili. Zázemí našli v pražské tiskárně Dr. Eduard Grégr a syn, spol. s r. o., v Hálkově čp. 2 díky vstřícnosti majitele tiskárny. V této době jsem měla příležitost s nadšenci spolupracovat...

Proto právě v Kolegiu Typografie začalo mé první vyptávání. Telefonuji. Šéfredaktor pan Najbrt pana Čermína zná, ano, už léta se znají, a chci se s panem Čermínem sejít? Baže. A také bych se mohla sejít s někdejší šéfredaktorem *Typografie* panem Ing. Vladimírem Drbohlavem, však vím, a... A za pár dní zatelefonoval pan Čermín a pozval mě do Prahy. Povídali jsme v pracovně, pak se vydali navštívit pana Drbohlava a zase povídali. A domluvili jsme se, že *Seznam vědeckých a odborných prací* nebudeme zatím publikovat, že si jej vezmu do prádla a zkusím postupně doplnit. ... Šel čas, několikrát jsme si zatelefonovali a napsali... V únoru letošního roku přišla zpráva, že pan Čermín zemřel. Zůstal dluh.

S panem Čermínem u pana Drbohlava (3. 8. 2005)

Sešli jsme se s panem Najbrtem, zavzpomínal. Pan Karas prohledal archivní materiály. A při pátrání po publikační činnosti pana Čermína, které začalo v jeho pracovně před pěti lety, se v roce 2007 objevil na internetu hezký materiál z Týna nad Vltavou... Dcery pana Čermína odpověděly na dopisy. Našli se pamětníci výzkumných ústavů, ve kterých pan Čermín pracoval. Všem patří dík.

Tolik k této příloze, kterou bohužel doplnil i smuteční projev pana Karase z rozloučení s panem Čermínem.

Bibliografie doc. RNDr. Karla Čermína, CSc.

~

Soupis vychází jednak z osobních informací pana Čermína, jednak z rukopisu příspěvku plukovníka v. v. Ing. Zdeňka Karase, CSc.¹⁾ Vznikal upřesňováním z bází dat a je doplněn daty vyhledanými v databázích institucí, především knihoven a škol. Dohledat se nepodařilo zejména informace související se zaniklými institucemi – Výzkumným ústavem polygrafickým (VÚP), Výzkumným ústavem tiskové a zobrazovací techniky (VÚTAZT), Výzkumným ústavem zvukové, obrazové a reprodukční techniky (VÚZORT) a Vojenským zeměpisným ústavem (VZÚ). K prvním třem jmenovaným viz s. 23. Záměrně jsou zařazeny i nedohledané bibliografické záznamy či jiné informace v původním znění; jsou základem k případnému dalšímu zjišťování. Na konci bibliografického záznamu je v hranaté závorce uveden případný majitel primárního dokumentu (zjištěný v bázích knihoven či jednotnou informační bránou); vysvětlení zkratk viz s. 10–11.

Lze předpokládat, že systematickým bádáním de visu v knihovnách (mj. vysokých škol a muzeí) by bylo možné dohledat několik dalších děl, zejména příspěvků ve sbornících, jednak že autorství, resp. spoluautorství nebylo od roku 1953 uváděno, pokud by přitáhlo pozornost cenzury k dílům, na jejichž vydání měli pan Čermín a jeho kolegové zájem.

Soupis je uspořádán do několika oddílů (se zpravidla chronologicky řazenými záznamy), z nichž stěžejní jsou příspěvky v periodikách a jednorázových sbornících, monografie, normy, původní vědecké práce, patenty, dokončené výzkumné úkoly a záznamy literatury, v níž je zmíněno jméno doktora Čermína nebo která o něm pojednává.

~

Příspěvky v periodikách a jednorázových sbornících – chronologicky

- Reprodukce map. *Grafik*. 1943 [3. roč.] [? č., ? s.]²⁾. [Nedohledáno.] [MZK]
- Třicet let vojenského zeměpisného ústavu. *Typografia*. 1949, č. 4., s. 195. [UM]
- Reprodukce ve VZÚ. In *Vojensko-zeměpisný sborník 1919–1949*. Red. Karel Hlávka. Praha : Vojenský zeměpisný ústav, 1950, s. 35–39. [Gú AV, PřF UK – G, PřF MU – Úk]
- (Fotolitografie.) [Uvedeno v rukopisu¹⁾: *Typografia*, 1950, č. 3. Nedohledáno.]
- Kreslíme originál. *Typografia*. 1953, roč. 56, č. 9, s. 142–144. [UM]
- Kreslicí pomůcky a náčiní. *Typografia*. 1954, roč. 57, č. 2, s. 33–37. [UM]
- Fotografické vlastnosti citlivých vrstev. *Typografia*. 1954, roč. 57, č. 7, s. 147–152. [UM]
- Sestavování map fotomechanickým způsobem. *Zeměměřičství*, 1954, roč. 4, č. 12, s. 222–226. [UM]
- (Mezinárodní desetinné třídění.) [Uvedeno v rukopisu¹⁾: *Typografia*, 1955, č. 4. Nedohledáno.]
- Dobudovat polygrafické školství. *Typografia*. 1955, roč. 58, č. 9–10, s. 3–4. [UM]
- Měření v reprodukci. *Typografia*. 1956, roč. 59, č. 9, s. 1–3. [UM]
- Využití černobílé fotografie v hlubotisku. In Bláha, R. a kol. *Karel Klíč, vynálezce hlubotisku : Sborník k 30. výročí úmrtí (1841–1926)*. 1. vyd. Praha : Orbis 1957, s. 77–79. [KNM, NK ČR, NTM, UM]

¹⁾ KARAS, Zdeněk. Plukovník v. v. doc. RNDr. Karel Čermín, CSc., devadesátiletý. *Vojenský geografický obzor : Sborník Geografické služby AČR*. 2005, č. 1, s. 46–47. ISSN 1214-3707.

²⁾ Uvedeno jako publikační činnost v: *Výroční zpráva za léta 1935–1945*. XVI.–XXVI. Vojenský zeměpisný ústav. S. 37.

- Využití barevné fotografie v hlubotisku. In Bláha, R. a kol. *Karel Klíč, vynálezce hlubotisku : Sborník k 30. výročí úmrtí (1841–1926)*. 1. vyd. Praha : Orbis, 1957, s. 79–86. [KNM, NK ČR, NTM, UM]
- Pigmentový papír, jeho vlastnosti a zpracování. In Bláha, R. a kol. *Karel Klíč, vynálezce hlubotisku : Sborník k 30. výročí úmrtí (1841–1926)*. 1. vyd. Praha : Orbis, 1957, s. 90–96. [KNM, NK ČR, NTM, UM]
- Pochody při leptání v hlubotisku a kontrola leptu. In Bláha, R. a kol. *Karel Klíč, vynálezce hlubotisku : Sborník k 30. výročí úmrtí (1841–1926)*. 1. vyd. Praha : Orbis, 1957, s. 104–108. [KNM, NK ČR, NTM, UM]
- Stabilisované procesy čtyřbarevného ofsetu. In *III. celostátní aktiv zlepšovatelů a vynázečů v polygrafickém průmyslu : Brno 28.–30. května 1959*. B. m. : Revoluční odborové hnutí, Svaz zaměstnanců školství, vědy, umění a tisku, Sdružení polygrafického průmyslu [1959]. Nestr., 19 s. [NTK]
- Stabilisované procesy čtyřbarevného ofsetu. *Typografia*. 1959, roč. 62, č. 8–9, s. 18–28. [UM]
- Způsob objektivního zjišťování reprodukovatelnosti tónového rozsahu barevné předlohy v reprodukčních a tiskových technikách systémem barvotisku a barevného tisku. *Typografia*. 1959, roč. 62, č. 4, s. 19. [UM]
- Maskovací procesy v reprodukci. [První stať v neoznačeném nestr. svazku A4. 13 s., 2 s. graf. příl. vzadu. Rozmn.] [J. Divišová]
- Čtyřbarevný ofset. In *Věda a výzkum v polygrafickém průmyslu : Sborník výzkumných prací v polygrafickém průmyslu*. Řada 1. Praha : Ministerstvo spotřebního průmyslu, 1960, [s. ?]. Vydal Výzkumný ústav polygrafický. [NK ČR] [Autor uvádí jako „fotoreprodukční část“].
- Předlohy pro reprodukci a tisk a reprodukční maketa. *Rozvoj techniky v polygrafii : Informativní přehled*. 1961, roč. 3, č. ?, s. ?–?. [Nedohledáno. Periodikum vycházelo: Praha : Výzkumný ústav polygrafický, 1959–1965.]
- Zhotovování síťových diapositivů z polotónových výtažků. *Učební pomůcky ve škole a v osvětě : Metodický časopis pro otázky názorného vyučování*. 1961. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.] [MZK, VKO]
- Čtyřbarevný ofset. 2. část. In *Věda a výzkum v polygrafickém průmyslu : Sborník výzkumných prací v polygrafickém průmyslu : Určeno technikům, věd. a vývojovým prac. i stud. odb. škol polygrafických*. Řada 2. Praha : Ministerstvo spotřebního průmyslu, 1962, s. 35–52. Vydal Výzkumný ústav polygrafický. [NK ČR, UM, VKO] [Autor uvádí jako „fotomechanická část“].
- Ofsetový tisk a jeho využití v další perspektivě. *Papír a celulósa*. 1963, roč. 18, č. 8, s. 168–170. [UM]
- Kvalitní vyhotovení reprodukčních podkladů a tiskových desek pro ofsetový barvotisk. *Papír a celulósa*. 1963, roč. 18, č. 9, s. 187–191. [UM]
- Změkčovací clona. *Typografia*. 1963, roč. 66, č. 5, s. 99–100. [UM]
- Sjednocená technologie pro malonákladové vydávání. *Typografia*. 1963, roč. 66, č. 10, s. 204–209. [UM]
- Kontrola reprodukčních postupů v ofsetové technice. *Typografia*. 1968, roč. 71, č. 2, s. 37–39. [UM]
- Předpoklady k programování v reprodukci. *Typografia*. 1969, roč. 72, č. 2, s. 33–35. [UM]
- Měření v reprodukci. *Typografia*. 1971, roč. 74, č. 2, s. 46–51. [UM]
- Reprodukce barevných předloh. *Typografia*. 1971, roč. 74, č. 2, s. 52. [UM]
- Metody měření jakosti tisku – gradace tisku. *Typografia*. 1971, roč. 74, č. 4–5, s. 125–127. [UM]

- Metody měření jakosti tisku – stejnoměrnost vybarvení tisku. *Typografia*. 1971, roč. 74, č. 6, s. 206–207. [UM]
- Předlohy pro reprodukci a tisk. *Typografia*. 1971, roč. 74, č. 9, s. 329–336. [UM]
- Současná reprografie (reportáž z kongresu v Londýně). *Typografia*. 1972, roč. 75, č. 2, s. 56–57. [UM]
- Metody hodnocení a měření barev na tisku. *Typografia*. 1973, roč. 76, č. 7, s. 247–248. [UM]
- Metody hodnocení a měření barev na tisku. *Typografia*. 1973, roč. 76, č. 8, s. 294–296. [UM]
- Elektronická výtahková zařízení v polygrafické praxi. *Typografia*. 1973, roč. 76, č. 10, s. 371–372. [UM]
- Programování ve fotoreprodukci. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 2, s. 65–68. [UM]
- Fotoreprodukce pro ofset. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 6, s. 211–212. [UM]
- Měrné metody a přístroje pro fotoreprodukci. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 8, s. 303–304. [UM]
- Elektrotext – zhotovování textových diapozitivů na filmovou podložku. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 9, s. 352. [UM]
- Předlohy pro polygrafickou výrobu. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 10, s. 362. [UM]
- Nátisk – produkční tisk. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 10, s. 372–374. [UM]
- Film OG-2 pro rytí reprodukcí podkladů. *Typografia*. 1974, roč. 77, č. 12, s. 469–470. [UM]
- Moderní výroba štočků (reportáž). *Typografia*. 1975, roč. 78, č. 1, s. 32. [UM]
- Měření a kontrola v ofsetu. *Typografia*. 1975, roč. 78, č. 8, s. 285–286. [UM]
- Měření a kontrola v ofsetu. *Typografia*. 1975, roč. 78, č. 9, s. 337–341. [UM]
- Výklad některých termínů v reprodukci. *Typografia*. 1976, roč. 79, s. 395. [UM]
- Užitečná výměna zkušeností (reportáž). *Typografia*. 1977, roč. 80, č. 3, s. 84. [UM]
- Výroba síťových snímků včera a dnes. *Typografia*. 1977, roč. 80, č. 6, s. 208–212. [UM]
- Reprodukční náhled, nátisk, produkční tisk. *Typografia*. 1979, roč. 82, č. 1, s. 23–25. [UM]
- Kvalitní podklady pro tisk. Korektury a korekturní znaménka. *Typografia*. 1983, č. 12. Volná příloha formátu 310 × 468 mm složeného na 155 × 234 mm s paginací 1–8 s. Dostupný také z WWW: <<http://www.typo.cz/wp-content/uploads/2009/09/korektorske-znacky.pdf>>. [T]
- Moje činnost ve VZÚ. *Sborník Topografické služby : Vojenský topografický obzor : 75. výročí vojenské topografické služby*. 1993, č. 1, s. 61–62. [VGHMÚř]
- Teleologie rozmnožování map. *Vojenský topografický obzor : Sborník topografické služby AČR*. 1996, č. 1, s. 26–28. [VGHMÚř]
- Fotolitografie. In Folta, Jaroslav. *Dvě století litografie : Bicentenary of Lithography : Sborník Národního technického muzea*. Praha : Národní technické muzeum, 1997, č. 30, s. 84–87. [NTM]

~

Monografie – chronologicky

- *[Genetický a srovnávací popis kraje se sídelně zeměpisnou charakteristikou osad na Vltavotýnsku po stránce kartografické a antropogeografické]*. Disertační práce. Praha, 1945/1946. Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy. [Nedohledáno.]
- *Rozmnožování map a plánů*. Služební předpis R-II-XI. Ministerstvo národní obrany, 1949. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.]

- *Krátký přehled jednoduchých rozmnožovacích přístrojů a popis pracovních metod.* Ministerstvo národní obrany, 1950. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.]
- [a KALINOVSKÝ, Karel] *Dobré tisky na Rotaprintu R 30 : Instruktivní příručka pro pracovníky polygrafického průmyslu a školení dorostu.* 1. vyd. Předml. naps. Václav Boháček. Praha : Práce, 1954. 124 s. Edice Knižnice ROH – Svazu zaměstnanců v tisku. Odborné příručky, sv. 2. Malý slovníček pro písárky na kovolistech. [AV ČR, NK ČR, NTK, VÚGTK]
- [a LANKAŠ, Stanislav; BUREŠ, Eduard; GILBERT, Rudolf] *Tiskové barvy, materiály a chemikálie pro reprodukční fotografii.* In *Nauka o materiálech používaných v polygrafii.* Praha : SNTL, 1956. 375 s. [ÚAZK]
- [a LANKAŠ, Stanislav; BUREŠ, Eduard; GILBERT, Rudolf] *Nauka o materiálech používaných v polygrafii : Pomocná kniha pro průmyslovou školu grafickou.* [Díl] 2. *Tiskové barvy, materiály a chemikálie pro reprodukční fotografii.* 1. vyd. Praha : Státní nakl. technické lit., 1956. 375 s. Řada polygrafické literatury. [NK ČR, NTK]
- [a PAŘÍZEK, Karel] *Stabilisovaný proces čtyřbarevného ofsetu.* Praha : Svoboda, 1958. 34 s. [NTK]
- [a SMAŽÍK, Miroslav] *Technologie pro 1., 2. a 3. ročník odborných učilišť a učňovských škol : Učební obor reprodukční fotograf – 0912.* 1. vyd. Praha : Státní pedagogické nakl., 1961. 243 s. Edice Učební texty odb. učilišť a učňovských škol. Výtah z normalizovaného názvosloví reprodukční fotografie. [NK ČR, VKO]
- *Technologické instrukce : Výroba malonákladových publikací.* Praha : Výzkumný ústav polygrafický, 1962. 123 s., 19 tb. příl. [AV ČR]
- *Výroba malonákladových publikací.* Praha : Výzkumný ústav polygrafický, 1963. 146 s. [Na obálce označ.: 5; v tiráži: Technologické instrukce pro výrobu malonákladových publikací]. [NK ČR]
- *Stabilisovaná technologie ofsetového čtyřbarvotisku.* Praha : Výzkumný ústav polygrafický, 1963. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.]
- *Stanovení podmínek pro kolorimetrickou reprodukovatelnost barev ofsetovým čtyřbarvotiskem.* Kandidátská disertační práce. Praha, 1966. Nestr. Rozmn. Elektrotechnická fakulta ČVUT Praha. [NTK]
- *Stanovení podmínek pro kolorimetrickou reprodukovatelnost barev ofsetovým čtyřbarvotiskem.* Habilitační práce (doc.). Liberec, 1968. Nestr. Rozmn. Vysoká škola strojní a textilní v Liberci. [UKTU]
- [a kol.] *Reprografický slovník.* [zpracoval kolektiv pracovníků Základní knihovny – Ústředí vědeckých informací ČSAV] Praha : Základní knihovna – Ústředí vědeckých informací ČSAV, 1975. 94 s. Edice Vědecké informace ČSAV. [AV ČR, AV ČR – Úh, MZK, NK ČR – Ki, NTK, VGHMÚř]
- [a kol.] *Reprografický slovník.* 1. vyd. Praha : UTIS ČKD, Základní knihovna – Ústředí vědeckých informací ČSAV, 1976. 127 s. Název a text též slovensky, rusky, polsky, bulharsky, maďarsky, německy a anglicky: *Reprografičeskij slovar' – terminy i opredelenija; Słownik reprograficzny; Reprografski slovar; Reprografikus szótár; Wörterbuch der Reprographie; Dictionary of reprography.* [AV ČR, AV ČR – Úh, MZK, NTK]
- [Kol.] *Reprografia.* 1. vyd. Bratislava : Alfa, 1976. 340 s. [NK ČR, NTK, PšF UK – Gk]
- [a kol.] *Reprografický osmijazyčný slovník : [Česko-slovensko-německo-anglicko-rusko-bulharsko-polsko-maďarský].* 1. vyd. Praha : SNTL, 1977. 140 s. Řada teoretické literatury. Souběž. rus. předml., výklad hesel a pozn. Osmijazyčné abecední rejstříky. Název též rus., pol., bulhar., maď., něm. a angl. Obálka a vazba: autor. [AV ČR, BÚ AV ČR, KKFB, MVK, MZK, NK ČR, NTK, UM, VKO, VGHMÚř, VÚGTK]

- BOUČEK, Jaroslav a kol. *Reprografia*. 2. vyd. Bratislava : Alfa, 1979. 332 s. Edícia literatúry pre spotrebný priemysel. [NK ČR, PřF MU – Úk]
- [Kol.] *Názvosloví a symbolika v reprografii s přihlédnutím k platným a připravovaným česko-slovenským a mezinárodním normám : 9. mezinárodní symposium [o rozvoji reprografie Praha, 17. až 19. 4. 1984]*. Praha : DT ČSVTS, 1984, 280 s. [NLK, SVK]

~

Normy

ČSN 88 3010. *Nátisk*. Praha : Vydavatelství Úřadu pro normalizaci a měření, 1982. 4 s. Zrušená norma. Platnost ukončena 1. 2. 2003.

Technické a názvoslovné normy pro reprodukční fotografii a tiskové formy.

[Paní Alena Kubátová z Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví uvádí, že: „*Normy, které vycházely v 50. a 60. letech 20. stol. většinou neměly zpracovatele uvedeného. Koncem 60. let se začala objevovat informace o podniku, např. VÚ polygrafický, Praha, případně Výzkumný ústav polygrafický, Praha (ale bez konkrétního jména). To jsem objevila až u norem z roku 1975. Takže: jméno Karel Čermín jsem našla v jedné normě z r. 1981: ČSN 88 3010. ... Jako zpracovatel většiny norem z tohoto oboru byl uváděn p. Dušan Sedlák, a je tedy možné, že je podepisoval on a tvořil je ve spolupráci s těmi, kteří být uvedeni nemohli.*“ Totéž lze patrně uvést k podílu pana Čermína na tvorbě normy Mezinárodní desetinné třídění; norma vznikala s přispěním množství odborníků z oborů zohledněných v desetinných třídnicích.]

~

Původní vědecké práce³⁾ – chronologicky

- *Genetický a srovnávací popis kraje se sídelně zeměpisnou charakteristikou osad po stránce kartografické*. Vojenský zeměpisný ústav, 1947.
- *Fotolitografická metoda zpracování mapových podkladů na astralonu*. Vojenský zeměpisný ústav, 1948.
- *Postupné chemické leptání kreseb map do měděných desek*. Vojenský zeměpisný ústav, 1948.
- *Konstrukce a rozmnožování anaglyfových obrazů terénu určeného topografickým plánem*. Vojenský zeměpisný ústav, 1950.⁴⁾
- *Nové reprodukční metody pro zprac. taktických map v měř. 1 : 50 000 a 1 : 100 000*. Ministerstvo národní obrany, 1950.
- *Reprodukce leteckých snímků v pojízdných zařízeních*. Ministerstvo národní obrany, 1950.
- *Matematicky zdůvodněné vyjádření terénu a jeho plastiky na vojenských mapách při kolmém osvětlení, řešené kartograficko-reprodukčními metodami*. Vojenský zeměpisný ústav, 1953.
- *Způsob tisku barvami obsahujícími plastické hmoty*. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky, 1956.
- *Způsob objektivního zjišťování reprodukovatelnosti tónového rozsahu barevné předlohy ve fotomechanických a tiskových způsobech*. Výzkumný ústav tiskové a zobrazovací techniky, 1959.
- *Způsob hotovení tónově vyrovnaných reprodukčních podkladů a snímků*. Výzkumný ústav polygrafický, 1960.

³⁾ Uvedené v rukopisu¹⁾; nedohledáno; kvalifikační práce (disertační, kandidátská disertační a habilitační) viz monografie.

⁴⁾ *Konstrukce anaglyfových obrazů terénu určeného topografickým plánem*. Uvedeno jako publikace v tisku v: *Výroční zpráva za léta 1935–1945*. XVI.–XXVI. Vojenský zeměpisný ústav. S. [43].

~

Patenty – chronologicky

- DR. KAREL ČERMÍN (CS), MILOSLAV VÁLEK (CS). Způsob hotovení rastrových negativů nebo pozitivů přímým snímkem, u nichž lze rastrové body zeslabováním zmenšovat. Číslo přihlášky 1957-4936. Číslo ochranného dokumentu 90531. Datum podání přihlášky 20. 12. 1957. Datum zveřejnění 15. 10. 1958. Datum publikace patentu 15. 6. 1959.
- DR. KAREL ČERMÍN (CS). Způsob tisku barvami obsahujícími plastické hmoty. Číslo přihlášky 1956-2341. Číslo ochranného dokumentu 92094. Datum podání přihlášky 14. 8. 1956. Datum zveřejnění 15. 3. 1958. Datum publikace patentu 15. 10. 1959.
- DR. KAREL ČERMÍN (CS). Způsob objektivního zjišťování reprodukovatelnosti tónového rozsahu barevné předlohy ve fotomechanických a tiskových způsobech. Číslo přihlášky 1959-741. Číslo ochranného dokumentu 95849. Datum podání přihlášky 7. 2. 1959. Datum zveřejnění 15. 12. 1959. Datum publikace patentu 15. 6. 1960.
- DR. KAREL ČERMÍN (CS). Způsob hotovení tónově vyrovnaných reprodukčních podkladů a snímků pro reprodukční způsoby. MPT: G03f. Číslo přihlášky 1960-6881. Číslo ochranného dokumentu 106930. Datum podání přihlášky 16. 11. 1960. Datum zveřejnění 15. 10. 1962. Datum publikace patentu 15. 3. 1963.
- DR. KAREL ČERMÍN, CSc., (CS). Lázeň pro leptání hlubotiskových měděných forem. MPT: B41c. Číslo přihlášky 1967-2954. Číslo ochranného dokumentu 128834. Datum podání přihlášky 22. 4. 1967. Datum zveřejnění 15. 2. 1968. Datum publikace patentu 15. 8. 1968.
- DR. KAREL ČERMÍN, CSc., (CS). Stanovení optimální reprodukční charakteristiky předloh objektivním způsobem. MPT: G03F3/00. Číslo přihlášky 1974-4956. Číslo ochranného dokumentu 172043. Datum podání přihlášky 11. 7. 1974. Datum zveřejnění 29. 3. 1976. Datum publikace patentu 15. 4. 1978.

~

Dokončené výzkumné úkoly – chronologicky

- *Zavádění objektivní kontroly citlivých fototechnických vrstev v reprodukčních technikách.* Praha, 1954. Závěrečná výzkumná zpráva. 7/1954. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky.⁵⁾
- *Využití trojvrstvého barevného materiálu Agfacolor v reprodukční technice.* Praha, 1954. Závěrečná výzkumná zpráva. 16/1954. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky. [UM]
- *Typizované roztoky připravené z látek v suchém stavu pro zpracování černobílých fotografických vrstev.* Praha, 1955. Závěrečná výzkumná zpráva. 28/1955. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky.⁵⁾
- *Vypracování kontrolní metody pro zjišťování rozměrové deformace filmu.* Praha, 1955. Závěrečná výzkumná zpráva. 91/1955. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky.⁵⁾
- *Výzkum v oboru čtyřbarevného offsetu.* Praha, 1958. Závěrečná výzkumná zpráva. 16/1958. Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky.⁵⁾
- Spolupráce na vývoji nového druhu síťového filmu a nových druhů materiálů. Výzkumný ústav tiskové a zobrazovací techniky (VÚTAZT), 1959. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.]
- Technologické instrukce pro stabilizovaný offsetový čtyřbarvotisk. Výzkumný ústav polygrafický (VÚP), 1960. [Uvedeno v rukopisu¹⁾; nedohledáno.]

⁵⁾ Výzkumná zpráva nedohledána.

Mapy

Tábor. Sbíрка map politických okresů. Řídí RNDr. Karel Hlávka. Číslo 1. 1. vyd. Sestavili RNDr. Karel Hlávka, František Holeček, RNDr. Karel Čermín. Vydal Klub českých turistů v Praze. Vytiskl Vojenský zeměpisný ústav 1947. 1 barevná mapa 72 × 80 cm, 1 : 75 000. [JVK]

Odborný poradce při natáčení

Karel Klíč vynálezce hlubotisku. Dokumentární film ČR. Režie Miro Bernat, 1957. [NFA]

O Karlu Čermínovi – chronologicky

V soupisu jsou uvedeny jak prameny pojednávající o Karlu Čermínovi, tak ty, ve kterých je uvedena zmínka či výhradně jméno.

- Čermín Karel (portrét). *Typografia*. 1967, roč. 70, č. 10, s. 312. [UM]
- Dr. Karel Čermín, CSc. (k výročí 60. narozenin). *Typografia*. 1975, roč. 78, č. 6, s. 233. [UM]
- MENDLOVÁ, Helena. RNDr. Karel Čermín, CSc. – 70. *Typografia*. 1985, roč. 88, č. 6, s. 226. [UM]
- HOLLAN, Jaroslav. *Vývoj fotografického školství v Československu a výuky fotografie na FAMU*. Praha, 1991. Nestr. Magisterská práce. Ved. práce Dr. Vladimír Birgus. Akademie múzických umění, Filmová a televizní fakulta, Katedra fotografie. [FAMU]
Dostupný také z WWW: <<http://www.deja-vu.sk/FotoSkolstviCS/FotoSkolstvi.htm>>.
Dostupný také z WWW: <<http://www.deja-vu.sk/FotoSkolstviCS/PDF/Vyvoj%20fotografickeho%20skolstvi%20v%20Ceskoslovensku%20a%20vyuky%20fotografie%20na%20FAMU.pdf>>.
- Osobní zprávy. *Chemické listy* [on line]. 1995, sv. 26, č. 1. [cit. 12. 2. 2010]. Dostupný z WWW: <<http://chemicke-listy.cz/Bulletin/bulletin261/osobni.html>>.
- NĚMEČEK, Miroslav. *Prof. Ján Šmok – osobnost a dílo* [online]. Opava, 2003, s. 41, 42. Magisterská diplomová práce. Ved. práce prof. PhDr. Vladimír Birgus. Slezská univerzita, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Institut tvůrčí fotografie, obor tvůrčí fotografie [cit. 15. 3. 2010]. Dostupný z WWW: <www.itf.cz/studenti/smok_nemecek/smok.doc>.
- *Vojenský zeměpisný ústav : historie, tradice a odkaz*. 1. vyd. Praha : MO ČR, AVIS, 2004, s. 35, 48, 60, 63, 108, 131. ISBN 80-7278-239-8. [VGHMÚř]
- KARAS, Zdeněk. Seminář k jednomu z významných úseků historie Geografické služby AČR. *Vojenský geografický obzor : Sborník Geografické služby AČR*. 2005, č. 1, s. 44. ISSN 1214-3707. [VGHMÚř]
Dostupný také z WWW: <http://www.old.army.cz/images/id_7001_8000/7162/VGO_1_2005.pdf>.
- KARAS, Zdeněk. Plukovník v. v. doc. RNDr. Karel Čermín, CSc., devadesátiletý. *Vojenský geografický obzor : Sborník Geografické služby AČR*. 2005, č. 1, s. 46–47. ISSN 1214-3707. [VGHMÚř]
Dostupný také z WWW: <http://www.old.army.cz/images/id_7001_8000/7162/VGO_1_2005.pdf>.
- KARAS, Zdeněk. Doyen československé vojenské kartografie podplukovník v. v. Josef Košťál devadesátiletý. *Vojenský geografický obzor : Sborník Geografické služby AČR*. 2005, č. 2, s. 59 [fotografie]. ISSN 1214-3707. [VGHMÚř]
Dostupný také z WWW: <http://www.old.army.cz/images/id_7001_8000/7162/VGO_2_2005.pdf>.

- *Udělení čestného občanství JUDr. Jakubu Čermínovi a doc. RNDr. Karlu Čermínovi, CSc.* [online]. Týn nad Vltavou. Čestná občanství města. [2007], [cit. 10. 5. 2010]. Dostupný z WWW: <<http://www.tnv.cz/cz/samosprava/cestna-obcanstvi/cestna-obcanstvi-mesta-a-ceny-mesta/udeleni-cestneho-obcanstvi-judr-jakubu-cerminovi-a-doc-rndr-karlu-cerminovi-csc>>.
- KARAS, Zdeněk. *Sto let od narození prvního náčelníka Vojenské topografické služby Československé armády generálmajora doc. Dr. Ing. Jana Klímy* [online]. [2007] [cit. 10. 5. 2010]. Dostupný z WWW: <<http://www.vzu.cz/data/historie/vzpominky/klima.htm>>.
- ŠULC, Jan. *Vojenští geografové slaví 90 let* [online]. 22. 10. 2008. Ministerstvo obrany České republiky, [cit. 1. 12. 2009]. Dostupný z WWW: <<http://www.army.cz/scripts/detail.php?id=12247>>.
- NEVOSÁD, Zdeněk. Několik vzpomínek na počátky studia oboru geodézie a kartografie na VTA v Brně. *Vojenský geografický obzor : Sborník Geografické služby AČR*. 2008, č. 1, s. 21. ISSN 1214-3707. [VGHMÚř] Dostupný také z WWW: <http://www.531prps.army.cz/images/id_7001_8000/7162/VGO_2008_1.pdf>.
- SKÁLA, Petr. *90 let armádní topoluslužby ČR* [online]. VimeVíte. 22. 10. 2008 [cit. 1. 3. 2010]. Dostupný z WWW: <<http://www2.vimevite.cz/index.php?page=1&ida=570>>.
- SKÁLA, Petr. *Vzpomínalo se na devadesát let armádní topoluslužby ČR* [online]. 2. 12. 2008. GeoBusiness : srozumitelně o geoinformaticke v praxi [cit. 1. 12. 2009]. Dostupný z WWW: <<http://www.geobusiness.cz/index.php?id=3190>>.
- *Doc. RNDr. Karel Čermín, CSc.* [online]. 5. 6. 2009. Zeměměřič, osobnosti oboru [cit. 10. 5. 2010]. Dostupný z WWW: <<http://www.zememeric.cz/osobnosti/osobnost.php?ido=200>>.
- Zemřel přední polygrafický odborník doc. RNDr. Karel Čermín, CSc. *Packaging : Odborný časopis pro obaly, logistiku a transport* [online]. 27. 2. 2010, [roč. 14] [cit. 25. 5. 2010]. ISSN 1211-9202. Dostupný z WWW: <<http://www.packaging-cz.cz/new/index.php?aktuality&id=412>>.
- Zemřel RNDr. Karel Čermín, CSc. *Typografía*. 2010, roč. 113, č. 3, s. 312. ISSN 0322-9068.
- Výročí a jubilea. Zemřeli členové Společnosti. Bulletin Asociace Českých chemických společností. 2010, roč. 41, č. 2. *Chemické listy*. 2010, roč. 104, s. 267–292; s. 292.

~

Zkratky názvů nakladatelství, vydavatelů a institucí, v jejichž knihovním fondu je zpracován informační materiál, popř. informace o něm

AV ČR	Knihovna Akademie věd ČR (Praha)
AV ČR – Úh	Akademie věd ČR – Ústav pro hydrodynamiku (Praha)
AVIS	Agentura vojenských informací a služeb (Praha)
BÚ AV ČR	Botanický ústav Akademie věd ČR – úsek II Třeboň
DT ČSVTS	Dům techniky Československé vědeckotechnické společnosti (Praha)
FAMU	Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění
Gú AV ČR	Geofyzikální ústav Akademie věd ČR
JVK	Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích
KKFB	Krajská knihovna F. Bartoše (Zlín)
MO ČR	Ministerstvo obrany ČR
MZK	Moravská zemská knihovna (Brno)
MVK	Moravskoslezská vědecká knihovna (Ostrava)
NLK	Národní lékařská knihovna (Praha)
NTM	Národní technické muzeum (Praha)
NFA	Národní filmový archiv (Praha)
NK ČR	Národní knihovna ČR (Praha)

NK ČR – Ki	Národní knihovna ČR – Knihovnický institut (Praha)
KNM	Knihovna Národního muzea (Praha)
NTK	Národní technická knihovna (Praha)
PřF MU – Úk	Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity – Ústřední knihovna (Brno)
PřF UK – G	Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy – Geografie (Praha)
PřF UK – Gk	Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy – Geologická knihovna (Praha)
SVK	Studijní a vědecká knihovna (Plzeň)
T	Typografie, Tuchoměřická 343, Praha 6
ÚAZK	Ústřední archiv zeměměřictví a katastru (Praha)
UM	Uměleckoprůmyslové museum v Praze
UKTU	Univerzitní knihovna Technické univerzity v Liberci
VKO	Vědecká knihovna Olomouc
VGHMÚř	Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad (Dobruška)
VÚGTK	Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický (Zdiby)
VÚP	Výzkumný ústav polygrafický
VÚZORT	Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky
VÚTAZT	Výzkumný ústav tiskové a zobrazovací techniky

~

Poděkování

Za pomoc při zpracování bibliografie děkuji zejména paní Kateřině Dostálové z Uměleckoprůmyslového musea v Praze, paní Aleně Kubátové z Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, panu Zdeňku Munzarovi z Vojenského historického ústavu, panu Milanu Stodolovi z Univerzitní knihovny Technické univerzity v Liberci a panu Jiřímu Horníčkově z Národního filmového archivu, kteří se věnovali systematickému průzkumu.

Poděkování přísluší i dalším, zejména paní Marii Kaplanové, Haně Majové, Daně Machytkové a Iloně Vebrové z Katedry polygrafie a fotofyziky Univerzity Pardubice, paní Lence Murcové a Ivě Procháskové z Univerzitní knihovny Univerzity Pardubice a panu Josefu Svobodovi z Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice; paní Radce Lukášové ze Střediska vědeckých informací Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy; paní Heleně Pokorné z České společnosti chemické, paní Janě Chudobové z Českého svazu geodetů a kartografů a panu Drahomíru Dušátkovi; paní Haně Tomanové z Knihovny Akademie věd ČR, paní Pavle Šípové z Krajské vědecké knihovny v Liberci, paní Pavlíně Omastové z Národní technické knihovny, paní Petře Roškotové z Knihovny Národního technického muzea; panu Vladislavu Najbrtovi, paní Zdeňce Maršové a Jitce Böhmové z Typografie; paní Zlatě Faustusové z knihovny Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění v Praze; paní Ivaně Nejedlíkové z Krátkého filmu Praha, a. s., a panu Petru Hájkovi z archivu téže společnosti; paní Marii Kleňhové a Jaroslavě Kotrčové z Ministerstva životního prostředí ČR, paní Věře Havránkové z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR; paní Haně Hubínkové a Evě Lhotákové z Odvětvového informačního střediska Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, v. v. i., ve Zdibech, panu Egonu Schubertovi a paní Janě Ješinové z Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu. Ve Vojenském ústředním archivu Praha informace dohledával Josef Žikeš, resp. Martin Dubánek.

Děkuji dále všem, kdož reagovali na zasláné dopisy, a všem za informace, které mě směřovaly k získání dalších informací.

~

Biografie

~

Podkladem ke zpracování biografického přehledu se staly především informace plukovníka v. v. Ing. Zdeňka Karase, CSc.

6. 6. 1915 Karel Čermín narozen v Týně nad Vltavou v rodině^{*)} Karla Čermína a Anny Čermínové, rozené Panochové
- 1926–1929 tříletá měšťanská škola chlapecká v Týně nad Vltavou
- 1929–1930 v téže škole Jednoroční učebný kurs s měřictvím
- 1930 přijat jako elév do učebního oboru heliogravura a fotolitografie při Vojenském zeměpisném ústavu v Praze (VZÚ)
- 1930–1934 učební obor heliogravura a fotolitografie při VZÚ
- 1930–1934 Státní československá grafická škola v Praze
- 1937 absolutorium reálného gymnázia v Praze-Karlíně (první absolvent dálkové formy studia)
- 1937 přijat do sboru rotmistrů VZÚ
- 1937–1939 Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy (zeměpis, chemie, fyzika)
26. 10. 1941 sňatek s Marií Božovskou z Malešic
22. 8. 1943 narození dcery Marie
5. 5. 1945 povolán dekretem ministerstva národní obrany do činné služby jako gážista
5. 5.–9. 5. 1945 boj na barikádách v Pražském povstání
- květen 1945 povýšen do hodnosti poručíka
- 1945–1946 Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy (zeměpis, chemie, fyzika)
1. 9. 1945 v hodnosti poručíka se stává důstojníkem zeměpisné služby
7. 1. 1945 narození dcery Anny
11. 3. 1946 státní zkouška k výuce zeměpisu na středních školách
5. 4. 1946 promován doktorem přírodních věd (RNDr.)
1. 5. 1946 dekretem ministra národní obrany z 5. 9. 1946 jmenován poručíkem zeměpisné služby
8. 7. 1946 narození dcery Věry
- 1946 jako poručík VZÚ dekretem z 5. 9. 1946 určen učitelem reprodukčních technik v kurzu pro technický dorost ústavu
- 1947 povýšen na nadporučíka
- 1947 náčelník Generálního štábu Československé armády arm. gen. Bohumil Boček povoluje přednáškovou činnost (téma reprodukční techniky) na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy
- 1949 Slovensko, Harmanec; výstavba náhradních provozů VZÚ
1. 9. 1951 v hodnosti majora jmenován starším učitelem na Vojenské technické akademii v Brně
30. 9. 1953 propuštěn z armády v souvislosti s perzekucí bratrů Jakuba a Josefa
- 1954 nastupuje do nově zřízeného Výzkumného ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky (VÚZORT)
12. 1. 1956 ve VÚZORT jmenován školitelem vědeckých aspirantů
- 1960–1971 Výzkumný ústav polygrafický (VÚP)
8. 1. 1967 úmrtí manželky Marie (* 1914)
12. 5. 1967 obhájena kandidátská disertační práce na Elektrotechnické fakultě ČVUT v Praze; kandidát technických věd (CSc.)

- 1968 habilitační práce *Stanovení podmínek pro kolorimetrickou reprodukovatelnost barev ofsetovým čtyřbarvotiskem*; v 70. letech bylo habilitační řízení na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci zastaveno
- od r. 1970 externí pedagog na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění
- červenec 1970 sňatek s Marií Babincovou
- 1971 odchod do důchodu
- 1990 rehabilitován občansky
- 1991 rehabilitován vojensky; povýšen do hodnosti podplukovníka
3. 2. 1992 rozkazem ministra obrany povýšen do hodnosti plukovníka
20. 2. 1992 obnoveno habilitační řízení na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci
1. 12. 1992 jmenován docentem pro obor konstrukce strojů a zařízení (doc.)
25. 5. 2006 odhalen pomník druhému odboji 1938–1945, na jehož vzniku a umístění bratři Jakub a Karel Čermínové participovali
26. 1. 2007 bratrům Jakubovi a Karlu Čermínovým uděleno čestné občanství rodného města Týna nad Vltavou
12. 2. 2010 zemřel v Praze; rozloučení 19. 2. 2010 ve velké síni krematoria Strašnice

*) sourozenci Alois, Anna, František, Jakub, Josef a Růžena

Podporučík Karel Čermín – sedící třetí zleva

Udělení čestného občanství městem Týn nad Vltavou

~

Na základě rozhodnutí Zastupitelstva města Týn nad Vltavou ze dne 18. 12. 2006 bylo v pátek 26. 1. 2007 ve 12.00 hodin uděleno v městské obřadní síni čestné občanství dvěma týnským rodákům, JUDr. Jakubu Čermínovi a doc. RNDr. Karlu Čermínovi, CSc., kteří svým životem a dílem proslavili své rodiště Týn nad Vltavou. Především aktivní účastí v protifašistickém odboji proti německé okupaci v letech 1939–1945 a svými občanskými a humanistickými postoji v době komunistické zvládnutí a nesvobody. V případě Dr. Karla Čermína také jeho celoživotním vědeckým přínosem v oblasti polygrafie a v případě JUDr. Jakuba Čermína, dlouholetého předsedy ČSBS (1991–2002), jeho aktivní účastí na narovnání vztahů mezi ČR a SRN, a to spoluprací na obsahu textu česko-německé deklarace. Oba již dříve získali celou řadu významných ocenění od demokratických institucí, např. Dr. Jakub Čermín státní vyznamenání od prezidenta Dr. E. Beneše, ale také od prezidenta Václava Havla.

Slavnostního aktu se zúčastnil též hejtman Jihočeského kraje RNDr. Jan Zahradník a radní Jihočeského kraje Jiří Netík.

~

Udělení čestného občanství vltavotýnskému rodákovi doc. RNDr. Karlu Čermínovi, CSc.

Pan Karel Čermín je vědeckým pracovníkem polygrafie, plukovníkem zeměpisné služby ve výslužbě, nyní též poradcem pro vybudování muzea tisku v Národním technickém muzeu v Praze, stále je aktivně činný v Českém svazu bojovníků za svobodu a v dalších organizacích.

Narodil se 6. června 1915 v Týně nad Vltavou, v rodině ve Vídni vyučeného truhláře Karla Čermína a paní Anny Čermínové, rozené Panochové. Po ukončení týnské měšťanské školy byl v roce 1930 přijat jako elév do učebního oboru heliografury a fotolitografie při Vojenském zeměpisném ústavu (VZÚ) v Praze. Od počátku projevoval nesmírnou osobní houževnatost a pílí při získávání nových vědomostí a vůli po sebevzdělávání, která jej provází po celý život. V roce 1934 absolvoval Státní grafickou školu s vyznamenáním a zůstal ve VZÚ jako voják z povolání. V roce 1937 absolvoval státní reálku v pražském Karlíně ukončenou vysvědčením dospělosti. V témže roce zahájil studium zeměpisu, chemie a fyziky na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Již po čtyřech studijních semestrech je připuštěn k doktorandskému studiu přírodních věd.

Když nacisté uzavřeli 17. listopadu 1939 české vysoké školy, musel Karel Čermín svá studia přerušit. Měl více štěstí než jeho bratr Jakub Čermín, který byl jako student Právnické fakulty Univerzity Karlovy odvezen na více než dva roky do koncentračního tábora Oranienburg. V době německé okupace pracuje Karel Čermín v Zeměměřičkém úřadě při výrobě map jako adjunkt a ilegálně se zapojuje do vojenské odbojové skupiny „Obrana národa“, ve které setrvává po celou dobu její existence. Nesmírný význam pro zachování uceleného československého mapového díla měla odvážná akce Karla Čermína, díky které bylo před Němci po celou dobu války utajeno a zachováno více než 1800 skleněných nega-

tivů úředních map, které měly být odevzdány okupantům. To umožnilo ihned po květnu 1945 obnovit tisk a vydat mapy pro potřeby řízení obrany osvobozeného Československa. V souladu se zákonem č. 255/46 Sb. byl po válce Karel Čermín uznán jako účastník národního boje za osvobození ČSR, a to v době od 1. 12. 1939 do 5. 5. 1945, za což mu byla udělena medaile za statečnost.

V roce 1945 nastupuje pan Karel Čermín na výzvu ministerstva obrany do Vojenského zeměpisného ústavu jako poručík a vedoucí fotoreprodukce. V té době pokračuje ve válkou přerušovaných studiích a skládá státní zkoušky ze zeměpisu a po obhájení disertační práce na téma *Genetický a srovnávací popis kraje se sídelně zeměpisnou charakteristikou osad na Vltavotýnsku po stránce kartografické a antropogeografické* a po vykonání rigorózních zkoušek 5. 4. 1946 dokončuje přírodovědeckou fakultu. Následně působí jako pedagog kurzu pro topografy a v letech 1950 až 1953 vyučuje na Vojenské technické akademii v Brně. Obětavá práce Dr. Čermína pro vojenskou zeměpisnou službu byla v r. 1953 přerušena okamžitým propuštěním z armády v souvislosti s odsouzením bratra JUDr. Jakuba Čermína státním soudem pro jeho spolupráci s JUDr. Miladou Horákovou na šest let samovazby a propadnutí veškerého majetku a také v souvislosti s odsouzením druhého bratra Ing. Josefa Čermína, který se odmítl vrátit ze studia námořní akademie v Jugoslávii. Toto perzekuční opatření se ztrátou zaměstnání postavilo Dr. Čermína, živitele rodiny, otce tří malých dcer, do obtížné životní situace.

Díky svým hlubokým polygrafickým znalostem se mu podaří nastoupit v roce 1954 do nově zřízeného Výzkumného ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky v Praze. Stává se školitelem vědeckých aspirantů a řeší nové programové technologie pro reprodukci barevných předloh včetně kontrolních metod a měrných pomůcek. Zavádí je do polygrafické výroby doma a dle tehdejších možností v zahraničí. Zpracovává polygrafické a reprografické názvosloví a v týmové spolupráci vydává reprografický osmijazyčný slovník a publikace pro moderní a reprografickou technologii. V r. 1966 předkládá vědeckou práci na téma „*Stanovení podmínek pro kolorimetrickou reprodukovatelnost barev ofsetovým čtyřbarvotiskem*“, kterou obhájil na Elektrotechnické fakultě ČVUT v Praze a získává tak v době politického uvolňování v roce 1967 vědeckou hodnost kandidáta technických věd. Od r. 1970 působil jako externí pedagog na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (AMU). Externě přednáší také na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci a předkládá soubor vědeckých prací včetně kandidátské práce pro obhájení docentury. Práce byla přijata, ale z politických důvodů nebyla doporučena k obhajobě. Teprve o dvacet let později, v r. 1992, mohla být tato práce obhájena a Dr. Čermín se stává docentem pro obor konstrukce strojů a zařízení. Od Vysoké školy strojní a textilní v Liberci obdržel omluvu za politickou perzekuci a diskriminaci v době nesvobody.

I přes často nepříznivé životní okolnosti postoupil Dr. Čermín svým neobyčejným nadáním a nezměrnou osobní houževnatostí od vojenského učně k doktorátu přírodních věd, kandidátu technických věd, docentu pro konstrukci strojů a zařízení a plukovníku zeměpisné služby, když byl do této funkce povýšen v r. 1992. Stal se vynikajícím pedagogem na středních a vysokých školách. Dr. Čermín je autorem téměř dvou desítek původních vědeckých prací, gestorem odborných článků a dokončených výzkumných úkolů, dále je autorem pěti patentů a vynálezů využívaných v praxi. Je členem Chemické společnosti, Komitétu pro rozvoj reprografie a spoluzakladatelem Společnosti tisku při ČSVTS. V roce 2000 byl jmenován čestným členem Sdružení polygrafů. Aktivně se zúčastnil celé řady mezinárodních kongresů o reprografii.

Jako válečný veterán je aktivním členem Svazu důstojníků a praporčíků a Svazu bojovníků za svobodu. Dr. Čermín stál u myšlenky vzniku pomníku druhému odboji 1938–1945 a po-

dílel se na výběru místa pro jeho umístění. Dne 25. 5. 2006 byl tento jeho sen skutečně slavnostním odhalením pomníku od akad. sochaře Vladimíra Preclíka na pražském Klárově.

Dr. Karel Čermín byl se svými bratry JUDr. Jakubem Čermínem a Ing. Josefem Čermínem v době druhé světové války a v poválečné komunistické době nespravedlivě politicky diskriminován. Pozdější rehabilitace jemu ani jeho bratrům nemohla nikdy vrátit, o co v době nesvobody přišli. Přes mnohé nepříznivé osudové zvraty svého života si Dr. Karel Čermín zachoval životní optimismus, zájem o vývoj ve svém oboru i ve společenském dění.

Životní dílo Dr. Karla Čermína bylo v minulosti již vícekrát oceněno. K hlavnímu výčtu jeho ocenění patří:

- Pamětní medaile za obětavou práci, uznání zásluh o čsl. polygrafii udělená 11. 11. 1968 ČSVTS.
- Pamětní medaile vědecko-technické společnosti za obětavou práci v oblasti vědy a techniky; říjen 1982.
- Pamětní medaile za věrnost a zásluhy za osvobození ČSR 1939–1945 udělená 8. 6. 1999 ČSBS.
- Pamětní medaile za účast v Českém národním povstání 1. 5. – 9. 5. 1945 od ČSBS.
- Medaile „Za zásluhy o čs. armádu“ udělená ministerstvem národní obrany 15. 8. 1991 ministrem Vetchým a předsedou vlády Milošem Zemanem.
- Pamětní medaile za zásluhy o rozvoj vojenské geodézie a kartografie k 80. výročí VZÚ udělená velitelem VZÚ v říjnu 1994.
- Pamětní medaile Zastupitelstva hlavního města Prahy za statečné činy v Pražském povstání, při obraně hl. města Prahy, udělená 5. 5. 2000.
- Pamětní medaile k 60. výročí vítězného konce 2. světové války 1945–2005 udělená ministerstvem obrany v r. 2005.

Udělení čestného občanství doc. RNDr. Karlu Čermínovi, CSc., navrhl starosta města v souladu se Zásadami udělování čestného občanství a ceny města Týn nad Vltavou jako zvláštní projev úcty občanovi, jehož život a dílo má úzký vztah k Týnu nad Vltavou, v němž se narodil a prožil dětství, a který svou činností Týn nad Vltavou významně proslavil.

Dr. Karel Čermín své rodiště Týn nad Vltavou proslavil především:

- a) Svým příkladným životem a aktivní účastí v protifašistickém odboji v době německé okupace 1939–1945.
- b) Svými občanskými a humanistickými postoji v době komunistické zvlůle a nesvobody.
- c) Svým pedagogickým působením a společensky velmi přínosnou celoživotní vědeckou prací v oblasti polygrafie.

Rada města jednomyslně doporučila městskému zastupitelstvu schválit udělení čestného občanství vltavotýnskému rodákovi doc. RNDr. Karlu Čermínovi, CSc., a zastupitelstvo města udělení čestného občanství dne 18. 12. 2007 schválilo.

Čestné občanství udělil starosta Mgr. Karel Hájek v pátek dne 26. 1. 2007 v městské obřadní síni Týna nad Vltavou. Přítomné seznámil s životem a dílem doc. RNDr. Karla Čermína, CSc., a poté mu předal pamětní list potvrzující udělení čestného občanství a pamětní medaili města Týna nad Vltavou.

Slavnostního udělení se zúčastnilo téměř padesát významných hostů včetně hejtmana Jihočeského kraje RNDr. Jana Zahradníka, který předal RNDr. Karlu Čermínovi pamětní list a stříbrnou pamětní medaili Jihočeského kraje.

(Publikováno se souhlasem starosty města Týn nad Vltavou pana Mgr. Karla Hájka.)

S kloboukem v ruce projdeš celý svět

~

Kdybych měla několika slovy vyjádřit, jak jsem vnímala našeho tatínka, tak jako velice věřícího optimistu, houževnatého a pracovitého člověka nabitého energií.

Byl přemýšlivý a měl tendenci filosofovat. Miloval hudbu a balet, citoval básníky.

Vychovával nás v úctě ke vzdělanosti i k práci a byl toho názoru, že na vzdělání, na studium, mají právo všichni. Nedá se zapomenout, jak vzdělání prosazoval – říkával: „Co máte v hlavě, to vám nikdo nevezme.“ Neznamenal to ovšem, že bychom se vzděláváním vyhnuly fyzické práci. Všechny tři jsme rok před studiem vysoké školy manuálně pracovaly. A vedl nás ke skromnosti, takže když v životě přišlo jakékoli zlepšení, pomoc, cítila jsem spokojenost.

Když tatínka propustili z Vojenského zeměpisného ústavu, nebyl zoufalý, přestože živil pětičlennou rodinu. Říkal, že všechno špatné je pro něco dobré, a přeorientoval se na další obor. Vždycky byl optimista. A nejen to, byl mladé mysli a byl schopen vcítit se do mladých. Uměl je také učit, byl trpělivý a měl velké pochopení pro jakoukoli situaci. Nezáleželo na tom, zda šlo o studenty, nebo děti. Například s vnoučaty, když byla malá, si uměl neuvěřitelně krásně hrát, dokázal být jedním z nich, byl empatický i hravý. Děti ho měly nesmírně rády a když dospěly, vážily si ho, měly k němu hluboký vztah. Byl skutečně vynikající dědeček.

A byl plný energie, pracovitý, vlastně nikdy nebyl nečinný, ať šlo o profesi, nebo rodinu. Když přijel do Virginie, vždycky chtěl pomáhat, pracovat, umyl okna, uspořádal knihovnu, vytvořil katalog...

Když k nám tatínek přijel na první návštěvu, to bylo asi v roce 1975, navštívil místa, o kterých četl nebo slyšel, jako například Washington Post, FBI a Kongres Spojených států amerických včetně Senátu i kongresového vědecko-výzkumného pracoviště a národní knihovny Library of Congress. Nesmírně ho tehdy potěšilo, že své jméno našel v největší knihovně světa. Navštívil památníky Abrahama Lincolna, Thomase Jeffersona a generála George Washingtona, newyorské Světové obchodní centrum, sochu Svobody – tehdy i kdykoli potom měl zájem o všechno, o historii a památky, o politické události... Mluvil anglicky dobře, ale později spíš v angličtině četl a sledoval původní faktografické pořady.

Když už nemohl cestovat, denně jsme si telefonovali, prožíval s námi všechno, ovšem zásadní oporu měl v mé sestře – Anuška tatínkovi navařila, postarala se, vozila ho do rodného Týna nad Vltavou a pomáhala tím nám všem.

Pokud tatínek vzpomínal na svoji práci, tak na kontakt se studenty, protože učil rád. Věřil, že vzdělání je bránou budoucnosti. Také na výzkumnou a patentovou činnost vzpomínal. Pamatuji si, co se třeba najezdil do Napajedel kvůli potisku ubrusů čtyřbarevným květinovým vzorem. Nikdy nevyjádřil nespokojenost, že vlastně z patentů neměl hmotný zisk. Jednak byl zanícený pro nové technologie, jednak byl nesmírně slušný. A nám i našim dětem předal zásadu, že s kloboukem v ruce projdeš celý svět.

(Vzpomínka dcery pana Čermína, MUDr. Věry Dvořákové, McLean, Virginie, USA)

Pan Čermín ve vzpomínkách pana Najbrta

~

Sešli jsme se v prvním květnovém týdnu roku 2010. Kdysi jsme si splnili sen a založili nakladatelství. Ani Hrad, ani Hrádeček, ale Hrádek a nový. Fascinovala mě silueta novohrádeckých větrníků a pan Ing. Vladislav Najbrt, šéfredaktor časopisu Typografia, se tolerantně vzdal názvu Triga a navrhl překrásné logo Typografické dílně „Nový Hrádek, s. r. o.“. Prožili jsme několikero vzrušujících chvil, když jsme se snažili dostat vlastním nárokům na kvalitu i termínům a do dvaceti-čtyřhodinového dne vtěsnat šedesátihodinovou činnost vyplývající z tužeb a představ, zájmů i povinností vůči rodinám a sobě samým. Moc jsme se od té doby nezměnili a uskutečnit schůzku, při níž by mi Slávek vyprávěl o panu Čermínovi, nám trvalo několik let.

Stačily dvě otázky a pan Najbrt mi na patnáct nádechů několika rozvířenými souvětími vypověděl, k čemu jiný smrtelník potřebuje víc než několik vět. Prožila jsem v pražské kavárně Slávii tiskařské taneční hodiny pro začátečníky a pokročilé...

~

Slávku, jak ses s panem Čermínem seznámil?

Ukončil jsem německé školy, protože tady jiné kromě grafické školy nebyly, a chytil jsem se činnosti v tehdejší vědeckotechnické společnosti⁶⁾, což mi nahradilo kariéru, kterou jsem dělat nechtěl. Tam kupodivu fungoval volný proud stýkání lidí, výměny myšlenek a šíření informací. V té době jsem byl angažován v nové technologii, která začala na počátku 60. let 20. století. Informace, které jsem k výstavbě technologie tiskáren získával od firem a při občasných návštěvách veletrhů, jako byla Drupa, IFRA⁷⁾ a podobně, jsem užíval jako program v akcích VTS.

A čím déle jsem tohle dělal, tím víc jsem se seznamoval s lidmi, kteří měli v oboru podobné zájmy nebo byli studnicí znalostí z praxe. A tehdy jsem potkal doktora Čermína, který v té době pracoval již v polygrafickém výzkumu. Pan Čermín byl nositelem různých poznatků o reprodukční technice. Tehdy se začínalo měřit, řešila se stabilizace ofsetu, to znamená zkrácení tiskové škály na čtyři standardizované barvy, říkalo se tomu „krátká škála“, ale nebyl vypracován standard, žádná norma. Takže šlo o to, aby se celosvětová linie standardizace prosadila i u nás, protože přinejmenším publikace tištěné na export musely mít srovnatelnou kvalitu jako tehdejší ofset ve světě. Tehdy jsme byli dost pozadu, ale přece jen se to tímhle tím posunulo. A tam jsem měl příležitost spolupracovat s doktorem Čermínem – on ve Výzkumném ústavu polygrafickém a já v polygrafickém podniku. Když se dělaly přednášky, zpravidla pan Čermín přednášel o reprodukčních technikách na půdě VTS, přednášel svoje poznatky a svoje názory pro oblast stabilizace tiskových procesů.

V době, kdy se ukončila hlavní část, zvládnutí čtyřbarevného ofsetu normalizovanými čtyřmi barvami, dnes se jim říká CMYK, přešlo se na stabilizaci hlubotisku. Ve stejném směru, s troškou jinými technologickými cíli, ale rovněž šlo o standardizaci – v podstatě o opakovatelnost. Lidově řečeno, když něco vytiskneš, tak když tiskneš podruhé, nemá to být jiné. Ale ono to bylo vždycky jiné. A doktor Čermín projevil právě úžasnou schopnost přenést poznatky z reprografie a vojenské kartografie – kde skutečně jde o důslednou opakovatelnost a stejnost výsledků, protože mapy se stále dotiskují a aktualizují – do rodícího se stabilizovaného procesu klasického tiskárenského akcidenčního provozu. Byl praktik a současně byl schopen nastudovat, promyslet a zformulovat fakta potřebná pro tehdejší vybudování kvalitní tiskařiny a reprografie. To byla jeho doména, ve které vynikal nad řadou ostatních.

⁶⁾ ČSVTS, Československá vědeckotechnická společnost; lidově větéška. Počátky VTS v 1. pol. 19. stol.

⁷⁾ První ročník veletrhu Drupa se konal v Düsseldorfu v r. 1951, IFRA byla založena r. 1960 v Darmstadtu.

Potom jsem s panem Čermínem měl mnoho hovorů, protože jsme se při těchto akcích dostali často do styku. Neříkám, že jsme se vzájemně vyhledávali – tedy já jeho ano, ale on určitě neměl důvod vyhledávat mne (*smích*) – ale tak nějak jsme si porozuměli. Byl o mnoho starší a já jsem se hned v prvním roce učení, kdy jsem byl v Kolíně v tiskárně, naučil poslouchat „staré pány“. Naslouchání se mi vyplatilo na celý život. Zjistil jsem, že kombinací, o které se vzletně hovoří a v literatuře je popsána mnohokrát, když mladý je ochoten a schopen naslouchat a starší zjistí, že ho někdo poslouchá, vzniká zajímavý efekt vzájemnosti... Pro mě pan Čermín znamenal, že jsem se poměrně rychle dostával k moudrostem, které bych nikdy v životě nevymyslel. A pro něho a jeho vrstevníky to zase byla taková hra. Když zjistili, že „tajleten mladej se zajímá, že to asi myslí vážně a že není úplně mimo“, o to radši se mnou hovořili a já jsem se takhle naučil skoro všechno. Všechny grafické techniky, ne tiskové, ale grafické, což mi nahradilo nepřijetí na UMPRUM. Mohl jsem dělat stejné věci jako studenti UMPRUM a navíc jsem měl k dispozici ještě tiskárnu, kterou oni neměli. Tak to byly moje první kontakty s doktorem Čermínem a byly asi na celý život.

Když jsi byl prvním rokem v učení, to byl který rok?

To je hodně dlouho, 1951, začaly procesy. Když jsem se narodil, pan Čermín zrovna dálkově studoval reálku a za sebou měl grafickou. Později jsme se scházeli při mnoha příležitostech a vřady jsme samozřejmě „tiskli“ – povídali o tisku. Byl úžasný... někdo mu říkal – ne posměšně, to ne, ale byla to taková trošku hecovačka – „mistr puntík“, protože jak se tehdy strašně těžko rodilo české názvosloví a pro tiskový bod, kterému se říkalo v tiskárnách puntík, se hledal nějaký přijatelný terminus technicus, pan doktor Čermín říkával: „Ne, je to zavedené, lidi tomu rozuměj, říkejme tomu tiskový puntík.“ Potom se však nějak nechal trošku přesvědčit o tiskovém bodu.

A kromě toho jsme si rozuměli v takových věcech ... on byl věřící katolík, já jsem byl věřící evangelík, protestant, takže jsme si mohli povídat občas i o věcech, o kterých moc široká debata možná nebyla, protože když nás někdo poslouchal, nevěděl, z které jsme planety. Takže to byla další věc. A potom jsme se setkávali také na koncertech, protože pan Čermín byl vášnivým posluchačem klasické hudby a já taky. Potkávali jsme se v Rudolfinu a podobně, samozřejmě ne obden, ale vídali jsme se tam často. A o přestávkách jsme zase „tiskli“. Takže Karel Čermín byl pro mě doslova učitelem s velkým U.

Jeho přednášky měly jediný háček, protože jak měl problematiku naštudovanou, jak měl načteno a dokázal skutečně zpracovat velké porce literatury a pracovat s ní, nejenom ji přečíst, tak se vyjadřoval o deset let napřed, dál, než jsme teprve byli my. Snažili jsme se ho přesvědčit, že by měl mluvit lidověji, užívat méně teoretických a vědeckých pojmů, ale nemohl, protože to měl v hlavě srovnané, my ne. Takže někdy lidi z tiskáren naříkali, že to nedostanou tak úplně polopatě, a my kolem, co jsme spolupracovali v technickém rozvoji ve větéesce, jsme se snažili zase jinými příspěvky jiných lidí, praktiků z tiskáren, těch litografů, retušérů a reprodukčních fotografů, to nějak „polidštit“, aby tomu víc lidí, zvláště mladých, rozumělo. To býval trošku problém a pamatuju, že jednou, to jsme seděli v zasedačce ve Svobodě, tam jsme dělali občas odborné konference, a doktor Čermín tam přednášel – to bylo tak v poslední fázi jeho působení v tiskárnách – a on začal problematiku vykládat způsobem, kterému se dalo velmi dobře rozumět. Tenkrát jsem úplně zařval: „Já mu rozumím!“ Šel jsem za ním o přestávce a říkám „Karle, já Ti rozumím!“ On na mě koukal, co jsem se zbláznil, ale to byl takový hezký moment..., pak mu asi docházelo, co mám na mysli, protože si vzpomněl, jak jsme mu pořád domlouvali, že by to měl nějak zjednodušovat. Samozřejmě všechno, co říkal, bylo dokonalé. Proti tomu se nedá nic namítat.

Pak byla velmi zajímavá věc, o které bych docela rád někdy ještě třeba i napsal. Po letech, kdy měl ke mně už větší důvěru, mi vykládal o svém boji, který nastal hned po revoluci, po druhé světové válce, kdy Evropa byla rozflákaná. Německo, centrum grafických škol a vůbec oboru, kam se chodilo na praxi a na výzvědy a na učení, bylo také rozmlácené, a on nehledal cesty jak nastoupit namísto Němců, kteří jsou desetinásobně větší a odborně dvacetinásobně větším

pojmem, chtěl jenom, aby se tady založilo vyšší a vysoké školství pro tisk a média. Ještě tomu neřikal média, říkal však, že se ve fyzice připravují velké proměny, v optice a tak dále. Už cítil mediálně. Sledoval také, jak se začala vyvíjet televize. Informace o tom, že v Americe už televize funguje, existovaly, akorát se k nim těžko člověk dostával, a on právě to mediální propojování už ovládal, proto ho taky pozvali tady na fakultu, na FAMU. Přednášel nejenom fotografům, ale i dalším oborům. Informace o reprodukci, o tisku, tedy vizuálním médiu, přenášel na ostatní média, audiovizuální. Tiskařina vlastně díky fotosazbě a později elektronické sazbě byla ze všech médií nejdřív digitalizována. To byla zajímavá věc. Pouze v hlubotisku se válce tisku díky firmě Hell – to byla severoněmecká firma – ryly elektronicky, a to s dokonalým výsledkem. To znamená digitálně. My jsme digitální procesy vlastně zaváděli už v těch 70. letech do praxe. Akorát na ně nebyly peníze. Ale doktor Čermín tohleto zpracovával a pro něj byl tenhle přechod na digitalizaci, který je dodnes pro mnoho lidí novinkou, tak pro něj to byla samozřejmost. Takže on se snažil, aby se tady založila škola. Chodil na ministerstvo školství a nejrůznější úřady; jak někde objevil někoho, s kým by se dalo o školství mluvit, okamžitě ho navštívil, okamžitě plédoval pro založení vyššího stupně školství, než je mistrovská škola, která byla tady na Malé Straně. A on by tam zcela určitě dominoval, on by byl schopen dělat ředitele, i když tehdy kádrově by ho asi nevybrali, protože nebyl komunista. Takže to zkoušel s vojáky, jestli by to nešlo tam, ale to se taky nedařilo. Sponzoring nebo tlak nějakého finančního partnera tehdy neexistoval, to si nemohl nikdo dovolit, ani to nebylo v podstatě přípustné, takže tu školu nezaložil. Měl ji zformulovanou i pokud jde o obsah a vlastně způsob moderního studia – to měl všechno zpracované. Já v něm nevidím novodobého Komenského, ale on měl problematiku zpracovanou i dalo by se říct duchovně – vychovat lidi, kteří cítí obrazem. Pro které je obraz a jeho reprodukce, jeho rozložení do masového podání, vlastně alfou omegou, jenom hledal prostředky, nástroje, jak k tomu dojít a jak přenášet sem, co už bylo vynalezeno. Navíc on sám přišel s řadou patentů, měl slušnou patentovou činnost. Takže ta škola, to byl tehdy geniální nápad. Když si to představím – potom, co jsem prodělal nebo co sleduju dodnes – tak by pravděpodobně v Praze nebo jiném městě, to je úplně jedno, asi vzniklo centrum, které by přeskočilo řadu jiných zemí, a sem by se jezdili učit. Tady byla pro takové školství optimální půda. Máme úžasnou historii fotografie – umělecké i technické. Mohlo se využít toho, že jsme měli vynálezce litografie Aloise Senefeldra, vynálezce světlotisku, což je fotografická technika tisku, Jakuba Husníka. Heliogravuru čili fotochemický způsob výroby hlubotiskových desek vynalezl Karel Klíč... Na takové historii by se dala postavit úžasná tradice včetně školství a výzkumu – školství bez výzkumu by bylo jednooké. Tohle vše se Karlu Čermínovi jevílo jako cesta pro Československou republiku – cesta do budoucna.

~

A pak se Slávek odmlčel. ... „Neberu to jako interview, je to zajímavé a asi na mně vidíš, že o Karlu Čermínovi rád s někým hovořím, takže Ti děkuju. Toho času mi určitě líto není, už jenom proto, že si mohu uvědomovat tu vděčnost takovým lidem...“

~

Ing. Vladislav Najbrt, * 10. 8. 1936 Kolín; zde vyučen ručním sazečem. Absolvoval Inženýrskou školu polygrafie a Vysokou školu polygrafie v Lipsku. V letech 1963–1968 pracovník tiskáren Polygrafia, Naše vojsko a Výzkumného ústavu polygrafického; výrobně-technický náměstek nakladatelství Academia, kde zavedl automatizovanou fotosazbu vědecké literatury. Od r. 1990 zástupce vídeňské firmy Berthold a Stampel v Praze. Zabýval se rozvojem polygrafické techniky a jejím uplatněním v praxi. Věnoval se knižní a časopisecké grafice, grafickému designu a publicistice. Autor publikací „Redaktor v tiskárně. Odborná publikace pro redaktory, výtvarníky, studující, pracovníky v tisku, polygrafii a propagaci“ (Novinář, 1979) a „Základní soubor písem“ (VÚP, 1981). Šéfredaktor časopisu Typografia (zal. 1888 jako odborný a vzdělávací časopis českých polygrafů a typografů), jehož vydávání v r. 1996 obnovil. Otec grafika a designéra Aleše Najbrta (*1962) a filmového scénáristy a režiséra Marka Najbrta (*1969).

Zemřel plukovník v. v. doc. RNDr. Karel Čermín, CSc.

~

Dne 19. února 2010 jsme se rozloučili s panem doc. RNDr. Karlem Čermínem, CSc., plukovníkem Vojenské zeměpisné služby v. v. Z pověření a jménem náčelníka Geografické služby Armády České republiky plukovníka Generálního štábu, inženýra Pavla Skály i jménem svým jsem vyslovil všem pozůstalým hlubokou soustrast.

~

Vážení pozůstalí, vážení smuteční hosté,

loučíme se dnes a doprovázíme na poslední cestě pana docenta doktora Karla Čermína, kandidáta věd, plukovníka Vojenské zeměpisné služby ve výslužbě.

Loučíme se s tatínkem, dědečkem, bratrem, učitelem, kolegou a spolupracovníkem, vzácným člověkem, který byl pro nás, jeho bývalé posluchače, příkladem křesťanské humanity, morální pevnosti, houževnatosti a úsilí po neustálém prohlubování znalostí a jejich uplatňování v oborech, kterým zasvětil život – v kartografii a polygrafii. Pan Čermín zemřel ve věku nedožitých 95 let dne 12. února.

Připomeňme si, že docent Čermín se narodil 6. června 1915 v Týně nad Vltavou jako jedno ze sedmi dětí v křesťanské rodině. Po ukončení měšťanské školy se v patnácti letech stal roku 1930 elémem-učněm Vojenského zeměpisného ústavu v Praze. O jeho erudici a vůli po dalším vzdělání svědčí, že souběžně s učebním oborem externě vystudoval a v roce 1934 s výborným prospěchem absolvoval Státní československou grafickou školu.

Jako rotmistr zeměpisné služby zahájil v roce 1937 externí studium na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Po přerušení vyvolaném nacistickou okupací dovršil studia v roce 1946 a byl promován doktorem přírodních věd se specializací na zeměpis, chemii a fotochemii. Již v té době byl díky svým znalostem a pedagogickým schopnostem pověřován výcvikem a výchovou nových pracovníků ústavu, přednáškami pro důstojnický sbor.

Nelze nezpomenout jeho odbojovou činnost za okupace, jeho zásluhu za utajení, úschovu a záchranu československých mapových podkladů před zneužitím, jeho účast na barikádách v době Pražského povstání.

Dnem 1. září 1945 byl v hodnosti poručíka přijat za důstojníka zeměpisné služby. V ústavu postupně vedl oddělení fotoreprodukce, stal se členem výzkumného oddělení, byl učitelem nových elévů a učňů, prosazoval se jako vědecký pracovník a pedagog v oboru polygrafie a fotochemie. Přednášel na Přírodovědecké fakultě UK, na Filmové a televizní fakultě AMU, učil na polygrafické průmyslové škole a v polygrafickém učilišti.

Jeho úspěšné pedagogické působení bylo zřejmě příčinou, že v roce 1951 byl – již jako major – jmenován starším učitelem na nově vytvořené Vojenské technické akademii v Brně. Měl jsem tu čest být jeho posluchačem, rád a s úctou na tuto dobu vzpomínám. Dnem 30. 9. 1953 byl propuštěn z armády v souvislosti s odsouzením svého bratra JUDr. Jakuba Čermína pro jeho spolupráci s JUDr. Miladou Horákovou a v souvislosti s odsouzením svého druhého bratra Ing. Josefa Čermína, který se odmítl vrátit ze studia námořní akademie v Jugoslávii.

My, příslušníci zeměpisné služby, si vážíme toho, že přes prožitá příkoří dál jako vědecký pracovník Výzkumného ústavu zobrazovací a reprodukční techniky, od roku 1959 Výzkumného ústavu polygrafie, přinášel progresivní poznatky a metody v polygrafii i fotochemii, že nezanevřel a stále se zajímal o dění a výsledky práce Vojenského zeměpisného ústavu. Jeho vědecký záběr byl obdivuhodný. Například s Vysokou školou strojní a textilní v Liberci se podílel na vývoji nové generace ofsetových tiskových strojů, řešil stabilizaci ofsetového čtyřbarvotisku, stanovení standardů pro barevnou fotografii, zpracoval technické a názvoslovné normy pro polygrafii. Blízké se mu staly i nové metody reprografie, uplatnění digitální techniky a postupů v polygrafii. Byl vůdčí osobností v mnoha dalších výzkumných aktivitách. V roce 1967 na ČVUT úspěšně obhájil kandidátskou disertační práci „Stanovení podmínek pro kolorimetrickou reprodukovatelnost barev ofsetovým čtyřbarvotiskem“ a získal vědeckou hodnost kandidáta technických věd. I po odchodu do důchodu v roce 1971 dále aktivně výzkumně pracoval. Začátkem osmdesátých let výsledky své vědecké práce zúročil v docentské habilitační práci, ale přes širokou podporu mu nebyla habilitace umožněna. Aktivně se angažoval v zájmových odborných společnostech, byl školitelem mladých vědeckých aspirantů. Výsledky vědecko-výzkumné práce Dr. Čermína dokládá jeho bohatá publikační činnost.

Při všech životních a pracovních peripetiích byl starostlivým a pečlivým manželem a tátou a bratrem. Těžce nesl onemocnění a úmrtí své manželky v roce 1967. Všem třem dcerám umožnil a zajistil vysokoškolské vzdělání – Marie a Věra jsou lékařkami, Anuška doktorkou přírodních věd. Pomáhal i v péči o bratra Jakuba po jeho onemocnění.

Listopad 1989 přinesl zásadní změnu a rehabilitaci i pro doktora Čermína. Občansky byl rehabilitován v roce 1990, vojensky v roce 1991. Rozkazem ministra obrany ze 3. února 1992 byl povýšen do hodnosti plukovníka. V roce 1992 bylo obnoveno jeho habilitační řízení a po obhajobě byl jmenován docentem. Aktivně působil v Českém svazu bojovníků za svobodu jako předseda výboru na Praze 10, usiloval o důslednou nápravu chyb, rehabilitaci a odškodnění postižených. Má rozhodující zásluhy o postavení památníku druhému odboji v Praze na Klárově.

My zeměpisci si zvláště ceníme úsilí doc. Čermína o posmrtnou rehabilitaci prvního poválečného velitele VZÚ, důstojníka čs. západních jednotek, plukovníka Bohumíra Koblíhy, povýšeného in memoriam na brigádního generála.

Právem byly zásluhy doc. Čermína v roce 2006 oceněny udělením čestného občanství jeho rodného města Týna nad Vltavou. Za jeho přínosy pro čs. armádu mu v roce 2008 při příležitosti devadesátého výročí vzniku Vojenské zeměpisné služby udělil vyznamenání náčelník Generálního štábu Armády České republiky. Naposledy byl mezi námi plukovník doc. RNDr. Čermín, CSc., 13. listopadu 2009, kdy jsme si připomínali devadesáté výročí založení Vojenského zeměpisného ústavu.

Odchodem pana Čermína ztrácejí příslušníci zeměpisné služby, nyní Geografické služby Armády České republiky svého dlouholetého kolegu a přítele. Jeho práce, život a přínos jsou trvalou součástí historie služby, jeho křesťanské lidství budeme chovat ve své paměti.

Čest jeho památce.

~

(Projev plk. v. v. Ing. Zdeňka Karase, CSc., na pohřbu plukovníka v. v. doc. RNDr. Karla Čermína, CSc. Velká síň krematoria Strašnice, 19. 2. 2010 ve 13 hodin.)

VÚZORT, VÚTAZT, VÚP

~

Samostatným pracovištěm všech resortních výzkumných ústavů byla odvětvová informační střediska. Zpracovávala knihovní fond složený z knižního fondu, fondu periodik, výzkumných zpráv, cestovních zpráv, rešerší, překladů aj., prováděla dokumentační, rešeršní aj. vědeckoinformační činnost. Se zánikem výzkumných ústavů visel nad informačními středisky, resp. nad jejich fondy primárních a sekundárních informačních pramenů otazník. Většina fondů patrně zanikla...

1. 11. 1945	vzniká Technický výzkum a zkušebna (útvár v rámci Československého filmového ústavu)
1. 1. 1951	vzniká Výzkumný ústav filmové techniky (VÚFT) – z působnosti Československého státního filmu přešel pod přímé řízení ministerstvem informací a osvěty (MIO) jako resortní výzkumný ústav
1952	vyčleněna fotochemická sekce → Výzkumný ústav fotografické chemie (ministerstvo chemického průmyslu)
1. 1. 1953	s VÚFT sloučeny Výzkumný ústav gramofonového průmyslu a Výzkumné pracoviště Československých polygrafických závodů; změna názvu ústavu: Výzkumný ústav zvukové, obrazové a reprodukční techniky (VÚZORT); řízen MIO
10. 6. 1956	z VÚZORT oddělena složka polygrafické a gramofonové techniky, z níž vzniká Výzkumný ústav tiskové a zvukové techniky (VÚTAZT)
1. 5. 1992	VÚZORT, a. s. (do 1. 1. 1996); → SONING Praha – centrum akustických služeb, spol. s r. o. (20. 2. 1991 až 4. 3. 1998) → SONING Praha – centrum akustických služeb, a. s. (4. 3. 1998 až 8. 1. 2007) → SONING Praha a. s. (8. 1. 2007; Praha 5, Plzeňská 846/66)
VÚTAZT patrně zaniká (? 31. 12. 1958); vzniká Výzkumný ústav gramofonových závodů (později Výzkumný ústav gramofonové techniky) a Výzkumný ústav polygrafický (VÚP)	
3. 1. 1959	vzniká Výzkumný ústav polygrafický (VÚP), sídlo Praha 9, Balabenka 319; zřízen listinou ministra spotřebního průmyslu z 22. 12. 1958
1. 1. 1982	VÚP sloučen se státní hospodářskou organizací Grafotechna, národní podnik, Praha (vznik 1. 1. 1951, zánik 30. 6. 1989) → 1. 7. 1989 státní podnik Polygrafický průmysl Praha (Klimentská 30) → 6. 11. 1995 Grafotechna, a. s. (souběž. 4. 11. 1993 až 3. 5. 2007 Grafotechna, s. r. o.)
30. 3. 1990	Printech s. p. (Praha 1, Pštrossova 21); zrušen 8. 3. 1993
1994	do Vysoké školy chemicko-technologické (VŠCHT) Pardubice (nyní Univerzita Pardubice) převezen fond knihovny Printechu. V seznamu knihoven v Pardubicích ⁸⁾ uvedeno: „Sloučeno s * ABF432 * PRINTECH * Praha 1, Pštrossova 21 Sloučeno s * ABC066 * Výzkumný ústav polygrafický Sloučeno s * GRAFOTECHNA * Praha, Soukenická 15 Sloučeno s * Polygrafický průmysl – GRAFOTECHNA * Praha“

Pan Ing. Martin Kříž, generální ředitel akciové společnosti Soning Praha, nástupnické organizace VÚZORT, mne seznámil s Ing. Antonínem Krejčím a ten s Ing. Milanem Večeřou, CSc. Všem patří dík za doplnění informací o výzkumných ústavech, v nichž pan Čermín pracoval a v jejichž knihovních fondech byly zpracovány dohledávané primární (popř. sekundární) informační prameny. Podkladem k tabulce jsou zejména informace z publikace: OBDRŽÁLEK, Václav; STRUSKA, Jirí. *25 let Výzkumného ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky : 1945–1970 : podle stavu k 1. lednu 1970*. Praha : Novinář, 1970. 72 s.

Za jakékoli upřesnění, doplnění či opravu informací, které jsou uvedeny v této příloze, případným čtenářům děkuji.

⁸⁾ Dostupný na WWW:

<http://www.agronavigator.cz/UserFiles/File/Infopult_odpovedi/Referencni_odpovedi/Knihovny_Pardubice.txt>.

Památník druhému odboji na Klárově
(foto Jan Procházka)

Plukovník v. v. doc. RNDr. Karel Čermín, CSc.

PhDr. Jaroslava Divišová

Vojenský geografický obzor. Sborník Geografické služby AČR
2010, č. 1

Příloha

ISSN 1214-3707